

Yorulдум

— delibal · 14 Nisan 2024

Yasalarla yasaklar belirlerken düzeni
Keşkelerle belkiler arasında yorulдум
Maşalarla paşalar unutulunca özeni
Çakallarla tilkiler arasında yorulдум

Ne zaman ki huzura, topraktan evi deştim
Gecelerin hakkına, gönüllü mezar eştim
Hıyarım var diyene bir avuç tuzla koştum
Masallarla öyküler arasında yorulдум

Yeminlere sırt dönüp, gereğinden caydılar
İşkembeden atanı, başlara taç saydılar
Yalanlar söyleyerek, ihaneti yaydılar
Algılarla yargılar arasında yorulдум

Olamazken bir kere, işleri tıklarında
Canımı adanmışken, varlığının uğrunda
Dışlerin sıkıldığı memleketin bağrında
Etkilerle tepkiler arasında yorulдум

Günden güne huzuru kaçırdılar hep bana
Zamları füze gibi geçirdiler hep bana
Zehiri iksir diye içirdiler hep bana
Haraçlarla vergiler arasında yorulдум

Milletin sesi oldum, adıma ozan dendi
Gücünün yettiğince zalime kızan dendi
Gizlenen gerçekleri, korkmadan yazan dendi
Şarkılarla türküler arasında yorulдум

Şahlanıp uçsam dedim, yerimde saydırdılar
Huzurun adresine göçmekten caydırdılar
Söz gümüşse sükutu altından saydırdılar
Susularla kuşular arasında yorulдум

Şuura set çekerek, Bedir'e yönelendim
Zahire rest çekerek, ahire yönelendim
Ha bire dert çekerek, Kebir'e yönelendim
Ülkülerle dünküler arasında yoruldum

Mirasçısı olunca, bedelsiz gülen yüzün
Hasımı oldum güneşin, düşmanıydım gündüzün
Buluttan umut değil, canı kapladı hüznün
İlgilerle bilgiler arasında yoruldum

Mahlas aldım alalı, Delibal'ı kendime
Gücüm yettiği kadar, sahip çıktım andıma
Taş koyanlar çok oldu, tekerime, jantıma
Saygılarla, kaygılar arasında yoruldum

DELİBAL – Celil ÇINKIR